

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Nașterii Maicii Domnului

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, pace ție, măi poporul Meu cel de azi, poporul Meu cel din neamul român! Eu sunt cuvântul Tatălui Savaot, Cuvântul Care a grăit în zilele acestea pe pământ ca să-Mi fac un popor și să-l numesc pe el poporul cuvântului lui Dumnezeu și să-i dau lui din viața Mea, din gura Mea, și iată, așa am împlinit și așa împlinesc.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, sunt și eram, și am fost vestit să vin pe pământ și să Mă nasc ca omul și să Mă fac cale pentru om, și ce frumoasă a fost venirea Mea pe pământ, o, ce frumos a lucrat Tatăl ca să se îplinească cele scrise despre Mine între cer și pământ!

Are omul nevoie de credință și de nădejde pentru viața lui, și nimeni nu poate să trăiască fără acestea, dar dragostea de sine îi împuținează omului rodul acesta, fiindcă omul nu are pricepere. Am îndurat și îndur de pe pământ durere mare, căci omul nu are habar de Dumnezeu, nu știe cine este Dumnezeu, nu știe bine omul că este Dumnezeu. În toate vremile S-a slăvit Dumnezeu în chip minunat peste pământ, descoperindu-i omului măreția Sa și lucrarea Sa și a toate oștirile cerești, care sunt slujind lui Dumnezeu și omului, dar omul și-a făcut mereu dumnezei și s-a bizuit pe ei, căci fără credință și fără nădejde nu poate omul, și îi trebuie pe cineva mai puternic decât el în toate neputințele, în toate durerile și furtunile de peste el, și și-a făcut el mereu dumnezei peste el și a adus lor inima lui și nădejdea lui.

O, am îndurat și îndur mereu de pe pământ durere mare, căci omul își caută un dumnezeu peste el și nu-Mi cunoaște Ființa și nu trage spre Mine, și chiar dacă știe de Mine, Mă știe departe, Mă ține departe de el și nu Mă trage spre el ca să-i fiu lui prieten, ca să-i fiu lui apropiat. Îi este mai bine omului să aibă un dumnezeu văzut și mai la îndemâna lui, și cu care să se bucure după cum îi este plăcerea, și se hrănește omul cu minciuna aceasta și nu-i ajunge lui mângâierea, că mereu o pierde pe ea, mereu îl lasă și se duce de la el.

O, nu este învățat omul cu durerea, dar nici nu știe cum să nu-și facă durere. Caut Eu să-l vindec pe om, caut Eu de șapte mii de ani să-l scap de durerile lui, că de când omul s-a smuls din Mine și M-a părăsit și M-a tot uitat, el n-are decât dureri și bucurii pentru dureri apoi.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, sunt și eram, și am fost vestit că vin pe pământ, că am voit și voiesc să Mă simtă omul aproape, să Mă vadă, să Mă cunoască, să stea cu Mine la masă și să se bizuiască pe Mine, căci Dumnezeu a făcut cerul și pământul și pe om l-a făcut apoi, și voiesc să știe bine omul aceasta și să Mă aibă el de Dumnezeu al lui și nu să Mă caute ca să Mă găsească, ci să Mă știe aproape și să-Mi cunoască mângâierea și calea Mea spre el.

Mi-am făcut cale măreață între Mine și om, între cer și pământ. Acum două mii de ani s-a născut între oameni pe pământ mama Mea Fecioara, care din fecioria ei M-a născut după ce M-a primit de la Tatăl prin înger vestitor și dăruitor de Fiu Dumnezeiesc în trupul ei cel fecioresc și veșnic fecioresc. Măreață Mi-a fost calea venirii Mele de la Tatăl la om, din cer pe pământ, că a venit de la Tatăl darul credinței sfinte peste pământ în zilele acelea și s-a așezat prin descoperire cerească peste neamul lui Israel, peste o familie mare și sfântă și cunosătoare de Dumnezeu și de nădejdea care avea să vină de la Dumnezeu, așa cum Duhul Domnului a vestit prin prooroci, căci din seminția lui Iuda a mers din unul în altul până la neamul lui Matan familia din care s-a născut apoi mama Mea Fecioara și tot neamul care a lucrat în mijlocul lui taina nașterii Mele și înfăptuirea ei, rudenia cea bine încheagată și bine legată prin încheieturile ei pentru ca să-Mi fie cale a venirii Mele apoi și a vestirii Mele între oameni.

O, mamă Fecioară, o, mama Mea, e mare sărbătoarea cea de azi, e mare, mamă, e sărbătoare de mântuire, mamă! Ai răsărit în ziua aceasta mlădiță sfântă și binecuvântată, din neamul lui Iuda înaintea Mea, o, mamă. Erai calea prin care Eu aveam să vin de la Tatăl pe pământ. Mama

ta și bunica Mea cea după trup, Ana, din fiicele lui Matan, ți-a dat trup în zilele acelea, te-a născut pe tine pe pământ, mama Mea, și tot din această familie de rudenie s-a născut neamul care a lucrat și a împlinit și a slujit tainei nașterii Mele apoi. O, măreață a fost credința acestei familii mari cu harul și cu credința, mamă, și a putut Tatăl împlini în mijlocul ei taina cea din veac ascunsă, mamă! Toți sunt acum cu Mine și cu tine în cer, toți au lucrat și toți au suferit pentru tine și pentru Mine și suntem toți acum lângă Tatăl, odihnindu-Ne de truda cea de atunci, dar suferind de pe pământ așteptări și dureri, mamă. O, hai să Ne așezăm în carte cu sărbătoarea cea de azi și cu taina ei, căci tu ești sărbătoarea poporului Meu în ziua aceasta, și el Ne așteaptă cu ea, o, mamă. Amin, amin, amin.

— *O, Fiule Emanuel, o, Copil al credinței și al suferinței mele, iată, avem popor pe pământ, care Ne are în mijlocul lui cu taina venirii Tale celei de acum așa cum Ne-a ajutat atunci pe Noi neamul lui Matan, cel din seminția lui Iuda, din care Noi am purces. Eu sunt sărbătoarea cea de azi a poporului Tău, dar și poporul Tău de azi e sărbătoare pentru Noi, cei din cer, căci el Ni s-a făcut Nouă cale ca să venim pe pământ între oameni, și iată, venim și stăm pe nor de heruvimi și de serafimi deasupra lui și grăim peste pământ, Fiule Doamne.*

O, măreață a fost pentru cer ziua nașterii mele din cea stearpă și fără de copii, mama mea Ana, fiica lui Matan! Am intrat apoi de pruncă în casa Domnului ca să cresc pentru Tine, numai pentru Tine, Doamne Mântuitor, și toată rudenia mea cea după trup purta taina mea și a Ta în mijlocul ei, căci așa a lucrat Dumnezeu atunci și așa a binecuvântat să fie. Vremea mântuirii era vremea aceea, dar Israel n-a voit să se trezească din somn, iar Noi am purtat atunci durere mare, durere până la învierea Ta, Doamne, când Israel și-a văzut necredința și roadele ei.

Dorm adânc pentru venirea Ta toți pe pământ dintre cei ce-și zic slujitori ai Tăi și popor al lor. Ai venit cu așa măreață lucrare acum pe pământ înaintea lor, iar ei nu aud, nu văd, nu știu, și se va întâmpla cu ei ca și cu cei de atunci, orbire ca atunci și necredință ca atunci, căci ei nu Te vor, Doamne, și se vor pe ei, numai pe ei, și greu Ne mai este să mai scoatem pe cineva din foc dintre ei, căci ai ca și atunci dintre ei pe cei tainici, care se hrănesc din acest mare har al cuvântului Tău și așteaptă în taină izbăvirea cea mare, înnoirea a toate, Doamne, iar Tu să le-o dai lor, că Te așteaptă cu ea, numai că ei, cei ce Te iubesc prin acest har al cuvântului Tău de azi, trebuie să poarte hăinuța cea nouă, harul cel nou, căci noi le facem pe toate, așa cum este scris.

O, e mare durerea Noastră de la minciuna de pe pământ și care îi ține pe toți sub ea! Nu că e necredință, dar e mare plăcerea de viață pământească, de duh lumesc și diavolesc peste tot în oameni, iar Noi plângem, Fiule Doamne, și nu știe omul că de la Noi văd toți și plâng toți de cele de pe pământ și de cele din om și dintre om și om. Știu oamenii că îngerii Tăi privesc și plâng cu Noi, dar dacă ei nu văd ca Noi, rămân ca ei, rămân mereu ca ei, și eu sunt mamă cerească și mă frâng de milă, că Tu ai pe țara Ta de azi masă pentru venirea Ta, și ea trebuie ocrotită pentru Tine, Doamne, și pentru poporul Tău cel ales din ea, căci neamul de pe ea, neamul român, nu ia aminte la strigarea Ta de peste el din mijlocul poporului Tău, născut din cuvântul Tău de azi pe această vatră, sortită Ție de Tatăl pentru venirea Ta cea de azi.

O, Fiule Mântuitor, Fiule al meu, dă-i neamului român vedere de sus ca să vadă, Doamne! Dă-i lui ochi cerești ca să mă vadă pe mine cum stau ocrotitoare și veghetoare mare peste el! Dă-i lui credință din cer ca să Te știe când Te aude venind cuvânt în mijlocul lui, că ai popor credincios pe vatra lui, care Te primește când vii și Te împarte apoi, și va fi întrebat de Tine acest neam și de toată șoapta cuvântului Tău de peste el. În toate vremile când Tu ai avut să grăiești peste oameni le grăiai prin oameni și ca din legea Ta grăiai lor, iar servii Tăi le împărțeau lor. O, tot așa este și azi, dar departe este omul de Tine, departe, departe de tot, Fiule Doamne, și el nu știe unde ești Tu, că Tu ești peste tot și vezi tot și peste tot, și nimeni nu poate ascunde de ochiul Tău lucrarea lui, și veghea Ta e mare între cer și pământ pentru cei ce sunt ai Tăi, o, și tot așa lucrez și eu, căci la Tine mă uit și lucrez, și-Ți mângâi lacrima și durerea ei

stând lângă Tine și lucrând cu Tine pentru izbăvirea celor iubiți ai Tăi și care Te iubesc pe Tine pe pământ și în cer.

O, n-are omul împărăție între pământ și cer, n-are, Fiule Doamne, dar știe el aceasta? Nu-mai Tu ești Împărat a toate și peste toate, dar știe omul aceasta? Nu e om să nu știe că Tu ești Dumnezeu de la margini la margini, de sus până jos, dar e lacom după viața lui omul și Te ține pe Tine mic înaintea lui, mic cu viața Ta cea din el, căci n-are altfel de minte omul și e plin de dorințe, ca unul care merită atât cât el dorește.

O, e ziua mea de naștere între pământ și cer, Fiule scump al meu, și din ea să iei Tu și să dai neamului român naștere nouă, viață cu credință în venirea Ta cea de azi și minte din cer să-i dai lui, la rugăciunea mea înaintea Ta pentru el. Fă vreme de mântuire din sărbătoarea nașterii mele și dă-i neamului român duh din cer, și dă-i duh de trezire spre glasul Tău bisericii neamului român, căci ea stă în întunericul cel gros al slavei care vine de la om și e bolnav duhul ei și trupul ei, Fiule Doamne, și e bolnavă iubirea ei, pe care și-o risipește, nevegând cu ea întru întâmpinarea Ta! O, păzește-i în ea pe cei ce Te cheamă și Te așteaptă cu puterea Ta peste pământ și peste necredință, și dă-le putere celor ce Te iubesc, dă-le putere să Te iubească cu fapta, Doamne, și mult să Te iubească cu viața lor, căci Tu ai nevoie de închinători tari în zilele acestea și căroră le trebuie putere de împlinire a Ta în ei, în trupul lor, în duhul lor, în sufletul lor, în fapta lor cea văzută de oameni, Doamne, căci altfel oamenii nu știu și nu văd calea spre noul Tău Canaan, spre noua Ta slavă, că din slavă în slavă se înnoiește slava Ta și mereu nouă este ea, căci așa este scris. Amin.

Voi, cei ce credeți în venirea cea de acum cuvânt a Fiului meu Iisus Hristos, o, prindeți puteri și voință ca să împliniți în voi chipul Fiului meu, căci poruncile Lui sunt oglinda în care trebuie să vă priviți chipul și să vă faceți asemenea Lui înaintea Lui și înaintea oamenilor, spre mântuirea lor. Numai cel ce face voia Fiului meu Îl va cunoaște pe El pe deplin în cuvântul acesta, care naște om nou din oricine se apropie ca să ia și ca să poată ca Domnul și pentru Domnul apoi. Amin.

Iar tu, popor născut din cuvântul Fiului meu, tu ai pe Fiul meu și pe Dumnezeul meu și al tău trup și cuvânt în casa ta, în biserica ta, și din El te naști mereu, mereu și ești casa Lui și ești biserica Lui, și tot așa să și lucrezi cu El, mereu, mereu să lucrezi și să fii lucrând, că mare este taina ta cu Domnul în zilele acestea, și iată vremea mântuirii, dar mare înțelepciune trebuie să vrea omul să aibă ca să înțeleagă el de sus vremea aceasta și mila Domnului cu ea venită pe pământ!

Sărbătoresc în mijlocul tău taina nașterii mele între oameni pe pământ, că nu mai are cerul pe pământ loc plăcut și curat pentru sărbătorile lui. O, caută să ascuți bine și să îplinești bine și mereu tot ce-ți cere ție Domnul, o, popor blagoslovit! Dă-I Lui ascultare fără de zăbavă, că mare va fi bucuria celor ce ascultă, și tot așa de mare va fi durerea pentru cei neascultători.

Acum, mâinile mele se desfac și te cuprind în ocrotire mare, popor blagoslovit, și mă rog Tatălui și Fiului și Sfântului Duh să te țină ocrotit, iar cerul Lui de sfinți și de îngeri să îngrădească de jur-împrejur pentru tine hotarul de jur-împrejur al pământului român și să-l pecetluiască cu pecetea Lui cea vie și să scrie pe el numele Său cel mare și numele tău: Noul Ierusalim. Amin.

Ocroțește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta și dă-i ei biruința și toată iubirea Ta din mijlocul poporului Tău și coboară pace peste neamul român și slava Ta pe vatra lui, și să vadă aceasta popoarele toate, precum este scris să fie, și țara Noului Ierusalim să fie aici, unde Noi Ne-am aflat și Ne-am ales acum sălaş. Amin, amin, amin.

— O, mama Mea, o, pe fruntea acestui neam și al acestui pământ Eu am scris nume nou, Noul Ierusalim am scris, mamă, dar sunt din cei ce au furat acest nume ca să-l pună ei, ca să-l scrie ei și nu Eu, mamă, dar aceștia nu știu ce fac și nici nu vor ști. Eu sunt Cel ce grăiesc acest

nume mare și Eu sunt Cel ce îl scriu. Eu sunt Cel ce numesc și scriu, Eu și nu omul, iar omul să se aplece înaintea Mea și să-Mi slujească, și aceasta face el, chiar dacă el nu știe așa. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, am în mijlocul tău popas și sărbătoare pentru mama Mea Fecioară. Ea s-a așezat cu grăirea ei și a grăit atâta de frumos! O, poporul Meu, mare este frumusețea cerească, și vin la tine cu ea, tată! Frumoasă este taina lui Dumnezeu pe pământ cu omul, și se va lua vălul de pe ea înaintea tuturor oamenilor și se vor bucura sfinții și îngerii după atâta așteptare. O, cheamă-Mă cu dor, cheamă-Mă să vin cu toate câte am să Mă arăt și să vin, căci dorul sfinților Mei și așteptarea lor sunt mari acestea, mai mari decât acum două mii de ani când cei credincioși lui Dumnezeu așteptau cu fior și cu dor calea Mea de venire pe pământ și venirea Mea apoi, pe mama Mea Fecioara și pe Mine apoi prin ea.

Binecuvântată să-ți fie credința și așteptarea, măi poporul Meu, căci cei ce așteaptă se pregătesc mereu și Mă pregătesc pe Mine mereu așa cum M-au pregătit cei din neamul lui Matan până ce Eu am venit și M-am arătat pe pământ prin mama Mea Fecioara.

Vin curând văzut cu venirea Mea, și cu ea vin, cu mama Mea Fecioara vin, căci așa Mi-a fost și atunci calea venirii Mele. Vin curând, poporul Meu, iar tu să fii Ierusalimul Meu, Ierusalimul venirii Mele să fii, Noul Ierusalim să fii, căci Eu, Domnul, am pus peste cetatea ta acest nume măreț și îl scriu peste toate hotarele acestui neam, peste neamul român, din mijlocul căruia Eu te-am ales și te-am pus deoparte pentru Mine, pentru slava Mea, pentru venirea Mea, pentru calea Mea spre oameni și pentru calea lor spre Mine, iar seminția aceasta va fi ca stelele cerului, așa cum Eu, Domnul, i-am făgăduit la începutul acesta lui Avraam cel credincios, cel mult, mult credincios, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

8/21 septembrie 2011